

CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ

Luxemburg, 5 noiembrie 2013
ECA/13/37

Raportul anual 2012: întrebări frecvente

1. A validat Curtea de Conturi Europeană conturile aferente exercițiului 2012?

Da. Curtea de Conturi Europeană a validat conturile aferente exercițiului 2012 ca fiind complete și exacte, așa cum a procedat pentru fiecare exercițiu financiar începând cu 2007. Curtea concluzionează că, pentru exercițiul 2012, conturile prezintă în mod fidel, sub toate aspectele semnificative, situația financiară a Uniunii Europene, precum și rezultatele acesteia.

Însă, pe lângă obligația de a certifica exactitatea prezentării veniturilor și a cheltuielilor în conturi, Curtea trebuie să exprime, în plus, o opinie cu privire la conformitatea efectuării plăților cu legislația relevantă. **Pentru 2012, la fel ca în anii anteriori, Curtea nu furnizează asigurarea că aceste plăți sunt conforme cu legile și reglementările în vigoare, ceea ce a condus la formularea unei opinii contrare cu privire la regularitatea cheltuielilor.**

2. Valoarea totală a bugetului UE în 2012 s-a ridicat la 138,6 miliarde de euro și indicele de eroare a fost de 4,8 %. Trebuie acest lucru interpretat ca însemnând o risipă de aproape 7 miliarde de euro din fondurile UE?

Nu. În trecut, unii comentatori au înmulțit bugetul total al UE cu indicele de eroare, ajungând la un total al „banilor risipiți”. **Această abordare este una simplistă și poate induce în eroare.** În vederea elaborării raportului său anual cu privire la bugetul general al UE, Curtea verifică dacă resursele financiare ale Uniunii au fost utilizate în scopul în care au fost prevăzute și dacă au fost contabilizate în mod adecvat.

Unele dintre erorile identificate au implicat fonduri cheltuite în mod incorect: de exemplu, sprijinul oferit unor societăți pentru a angaja persoane aflate în șomaj, fără însă ca aceste societăți să fi respectat condiția de a păstra noul personal angajat pentru perioada de timp minimă prevăzută, scopul sprijinului fiind acela de a se produce beneficii pe termen mai lung; un alt exemplu este atribuirea unui proiect de construcție a unei autostrăzi în mod direct unei societăți, fără a se oferi altor ofertanți potențiali șansa de a-și prezenta ofertele la cel mai bun preț posibil.

Acestea sunt exemple de ineficiență, însă nu neapărat de risipă. Fondurile UE au fost utilizate în scopurile prevăzute și au dus la obținerea unor beneficii, chiar dacă nu au fost îndeplinite în totalitate condițiile necesare pentru a putea fi acordate. De cealaltă parte, se poate considera că unele cheltuieli care sunt conforme cu

ECA PRESS

12, rue Alcide De Gasperi - L - 1615 Luxembourg
Tel. mobil: (+352) 621 552 224 Tel.: (+352) 4398 45410
press@eca.europa.eu @EUAuditorsECA
www.eca.europa.eu

legile și reglementările în vigoare au însemnat o risipă de fonduri, cum ar fi cazul unei autostrăzi care a fost construită fără să se țină cont de necesitățile reale în materie de trafic.

3. Ce înseamnă atunci indicele de eroare estimat la 4,8 %?

4,8 % reprezintă o estimare a **sumelor care nu ar fi trebuit să fie plătite de la bugetul UE** deoarece fondurile în cauză nu au fost utilizate în conformitate cu normele aplicabile și, prin urmare, nici cu scopul urmărit de Consiliu și de Parlament prin legislația respectivă a UE.

Printre erorile tipice, se numără **plățile efectuate către beneficiari neeligibili sau pentru proiecte neeligibile ori pentru achiziții de bunuri și servicii sau pentru investiții care nu s-au realizat cu aplicarea în mod corespunzător a normelor în materie de achiziții publice**. A se vedea diagrama 5: Contribuția la eroarea globală estimată, pe tipuri [LINK]. Nu toate plățile neconforme cu legile și reglementările în vigoare constituie în mod automat o risipă de fonduri; de cealaltă parte, nu toate cheltuielile care sunt conforme cu legile și reglementările în vigoare prezintă un raport optim costuri-beneficii. Astfel, procentajul reprezentat de acest indice **nu** ar trebui să fie considerat, în raport cu bugetul total al UE, ca reprezentând o „risipă” sau „bani pierduți”.

4. Cum apar erorile?

Erorile apar atunci când beneficiarii care solicită finanțare din partea UE nu respectă normele aplicabile. Pentru a fi eligibili pentru finanțare din partea UE, beneficiarii trebuie să respecte norme specifice ale UE și, în unele cazuri, norme naționale. Motivul elaborării acestor norme este acela de a se asigura efectuarea cheltuielilor în scopurile prevăzute de Consiliu și de Parlament.

Erorile apar atunci când normele respective sunt încălcate: de exemplu, cazuri în care unii fermieri nu își respectă angajamentele de mediu, cazuri în care unii promotori de proiecte nu respectă normele în materie de achiziții publice sau cazuri în care unele centre de cercetare solicită rambursarea unor costuri ce nu au legătură cu proiectele finanțate de UE. Raportul anual 2012 prezintă exemple specifice de erori identificate în cursul testelor de audit.

5. Dacă indicele de eroare estimat pentru plăți este de 4,8 % pentru 2012, înseamnă că 95,2 % din bugetul UE a fost cheltuit în conformitate cu normele în vigoare?

Nu. Opinia Curții cu privire la cheltuielile UE are la bază un eșantion cuprinzător care acoperă toate domeniile de politici. Operațiunile cuprinse în eșantion fac obiectul unui audit detaliat, iar erorile detectate sunt calculate sub forma unui indice de eroare estimat.

Există însă numeroase erori pe care Curtea nu le cuantifică, cum ar fi anumite încălcări minore ale normelor privind achizițiile, încălcări ale normelor referitoare la publicitate sau transpunerea incorectă a directivelor UE în legislația națională. Aceste erori nu sunt incluse în indicele de eroare estimat de Curte.

6. Erorile înseamnă fraudă?

Nu neapărat. Frauda este un act deliberat de inducere în eroare în vederea obținerii unui beneficiu. Deși procedurile de audit ale Curții nu sunt concepute pentru a detecta fraudă, Curtea identifică în fiecare an un număr mic de posibile cazuri de fraudă în cursul testelor sale de audit. Aceste cazuri sunt semnalate Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF), care efectuează investigații și procedează la urmărirea subsecventă a cazurilor, acolo unde este necesar, în cooperare cu autoritățile din statele membre.

7. Gestiunea financiară a UE se îmbunătățește sau se înrăutățește?

Este relativ stabilă de la un la altul, deși variază de la un domeniu de politici la altul. De exemplu, indicele de eroare estimat aferent domeniului agriculturii a cunoscut o creștere pe parcursul mai multor ani. În cazul fondurilor structurale, din 2009, indicele de eroare estimat a crescut în fiecare an, după ce înregistrase o scădere în cei trei ani anteriori.

Curtea a recomandat, în mai multe rânduri, simplificarea într-o măsură și mai mare a normelor, cu scopul de a îmbunătăți calitatea cheltuielilor și de a reduce nivelul de eroare. În urma unei analize a simplificării normelor pentru Fondul social european, s-a constatat că această simplificare a avut un impact pozitiv.

8. Unde se regăsesc principalele probleme - la nivelul statelor membre sau la nivelul Comisiei Europene?

La nivelul ambelor părți. Curtea estimează că indicele de eroare pentru cheltuielile gestionate în comun de Comisie și de statele membre este de 5,3 %. Pentru restul cheltuielilor operaționale, care sunt gestionate în mod direct de Comisie, indicele de eroare este estimat la 4,3 %. S-au identificat numeroase exemple de deficiențe în cadrul sistemelor de gestiune și de control atât la nivelul statelor membre, cât și la nivelul Comisiei.

Domeniile care fac obiectul gestiunii partajate, cum ar fi agricultura și politica regională, reprezintă 80 % din cheltuielile UE. În cazul a numeroase erori detectate în urma auditului, autoritățile statelor membre se aflau în posesia unor informații care ar fi trebuit să le permită să identifice și să corecteze problema respectivă înainte de a solicita Comisiei rambursarea cheltuielilor în cauză. Există în continuare potențial pentru o utilizare mai eficace a sistemelor de gestiune financiară și pentru reducerea indicelui de eroare.

9. De ce și-a modificat Curtea modul în care își desfășoară o parte a activităților sale de audit anuale? Nu este aceasta de natură să îngreuneze comparațiile cu anii precedenți?

Anul acesta, abordarea în materie de eșantionare a operațiunilor a fost actualizată **astfel încât să se examineze toate operațiunile pe aceeași bază indiferent de domeniul de cheltuieli** – mai exact, ele sunt examinate în momentul în care cheltuielile au fost acceptate și înregistrate de Comisie, demersuri prin care aceasta confirmă că, în opinia sa, plata fondurilor de la bugetul UE este justificată. Având în vedere că vor fi eliminate nivelurile fluctuante ale plăților în avans, populațiile care vor face obiectul auditului vor fi mai stabile de

la un an la altul. Efectul acestei standardizări a abordării Curții în ceea ce privește eșantionarea a avut un impact de doar 0,3 puncte procentuale asupra indicelui de eroare estimat de aceasta pentru ansamblul bugetului pe 2012.

10. De ce se pune acest accent pe erori dacă Comisia poate solicita statelor membre restituirea banilor cheltuiți în mod incorect?

În majoritatea cazurilor, Comisia nu solicită restituirea fizică a banilor din partea statelor membre, atunci când fondurile UE au fost cheltuite în mod incorect. În conformitate cu legislația aplicabilă, în cazul în care sunt detectate erori în declarațiile de cheltuieli, statele membre au posibilitatea de a realoca aceste fonduri ale UE către alte proiecte și de a obține finanțare suplimentară din partea Uniunii prin prezentarea unor noi facturi.

Corecțiile financiare și recuperările sunt luate în considerare la estimarea de către Curte a indicelui de eroare în cazul în care ele au efectul de a anula plățile eronate efectuate în cursul aceluiași exercițiu: cu alte cuvinte, în cazul în care cheltuielile incorecte au fost identificate și excluse din declarația transmisă de statul membru Comisiei și/sau au dat naștere efectuării de recuperări de la beneficiari în cursul exercițiului. Aceste condiții sunt întrunite însă doar în puține cazuri.

În domeniul agriculturii, majoritatea corecțiilor financiare nu antrenează efectuarea de recuperări de la beneficiari, în timp ce, pentru cheltuielile din domeniul politicii de coeziune, majoritatea corecțiilor reprezintă corecții financiare forfetare, care nu se concretizează în corecții detaliate la nivelul proiectelor.

În perioada curentă de cheltuieli 2007-2013, există puține stimulente care să încurajeze statele membre să transmită declarații de cheltuieli corecte, întrucât declarațiile eronate pot fi pur și simplu retrase și înlocuite, fără a se pierde banii de la bugetul UE.

11. Ar fi putut Curtea să valideze cheltuielile UE dacă ar fi desfășurat mai multe activități de audit?

Nu. Curtea a obținut probe de audit suficiente pentru a avea certitudinea că nivelul de eroare din cadrul cheltuielilor UE este semnificativ. Efectuarea mai multor activități de audit nu ar fi dus la o concluzie diferită.

12. Erorile identificate de Curte rezultă din eventuale restricții privind accesul acestora la înregistrările contabile în statele membre sau la beneficiarii finali?

Nu. Curtea dispune, în temeiul tratatului, de competențe largi în materie de acces, iar statele membre și beneficiarii finali au cooperat în cadrul procesului de audit.